

ношението на родителите и как са се появили четириногите домашни животни. От всички приказки долавяме полъха от тежкия ромски живот свързан с природата, живия ум на героите, хумора, който поражда разрешаването на всеки проблем в който попада героият ром. Най-достойното му качество - щедрост. Да даде последния си зальк безкористно, без да умува за утрешния ден, за собственото си благоденствие. Любов към ближния /не към брата, сестрата, а човекът изобщо/ Каква по-дълбока вяра в Бог?!

Рибарят и добрата Урми

*приказка от Трансилвания, записана от Хайнрих фон Влислоцки в
„Странстващият цигански народ“ - Хамбург, 1890г.*

Живял млад рибар. Един ден той решил да тръгне из широкия свят да търси щастието си. Сложил в една торбичка пита хляб, парче сланина и потеглил. Вървял, вървял, стигнал до една гора. Седнал да почине и похапне. Изведнъж пред него се появил един красив момък, който го помолил:

- Приятелю, бъди добър, дай ми малко от твоята храна. Много съм изморен, искам да си отдъхна малко тук, при теб.

- Рибарят му подал зальк хляб и късче сланина. Когато момъкът ги изял, казал: -Много съм ти благодарен! Ако някога имаш нужда от помощ, свирни три пъти с тази желязна свирка и аз, Владетелят на ветровете, веднага ще се появя при теб.

- Той подал на рибаря малка желязна свирка и изчезнал сякаш във въздуха.

Настъпила ноща. Рибарят се изтегнал под едно дърво и заспал. Бил унесен в сладък сън, когато някакъв шум го разбудил. Отворил очи и видял пред себе си млад хубавец с чудна сребърна дреха. Той приседнал до рибаря блед и видимо уморен.

- Прощавай, би ли ми дал малко от твоята храна- примолил се той - Чака ме дълъг път, а наоколо не може да се намери нито зальк хляб.

Рибарят нагостил и него. Когато чудният момък се нахранил, на свой ред му дал малка сребърна свирка и рекъл:

- Ако някога се нуждаеш от помощ, свирни три пъти с нея, и аз, Владетелят на луната, веднага ще дойда при теб - и изчезнал.

Надвечер рибарят стигнал до брега на едно голямо езеро. Отново поседнал да отдъхне. Приближил се до него друг момък, още по-красив от предишните, с риза, сякъв изтъкана от слънчеви лъчи. Полегнал на тревата до рибаря и въздъхнал:

- Днес обиколих целия свят и нямах време да похапна. Бъди така добър, дай ми малко от